

Jautājums ir tāds – vai iespējams izdarīt secinājumu ir/nav noticis noziedzīgs nodarījums, ja netiek noskaidrots, kas vispār ir noticis un vai notikušais ir/nav noticis likumīgi?

Manuprāt nav iespējams.

Nākošais jautājums izriet no situācijas, kad nav noskaidrots, kas ir noticis (faktiskie apstākļi), bet likumsargam brīnumainā kārtā ir skaidrs, ka nav noticis noziedzīgs nodarījums.

Jūs vēl joprojām uzskatiet, ka esiet cietis. Patiesība (notikuma faktiskie apstākļi – kas? kad? kur? kādā veidā? likumīgi vai nelikumīgi?) nav noskaidrota. Vai Jums ir iespējas vērsties taisnīgā tiesā pret pāridarītāju? Nav, jo viņš nav noskaidrots, un nav noskaidrots arī, kas ir noticis, bet ir skaidrs, ka nav noticis noziedzīgs nodarījums.

Kā intereses šādā situācijā tiek pasargātas? Manuprāt Jūsu tiesību aizskārēja intereses.

Kā interesēs strādā tiesību sistēma, kurā pastāv vairāk nekā reāla iespēja tā arī neuzzināt, kas tad un kuriem likumiem atbilstoši ir noticis?

Te nu jātiek skaidrībā par likumpārkāpēja interesēm. Tās allaž ir bijušas nemainīgas – lai viss būtu un par to nekas nebūtu.

Savukārt aizskartā interesēs ir noskaidrot patiesību un panākt taisnīgumu.

Kāds dzīves laika periods nepieciešams katrai no šīm pusēm, lai sasniegtu savu mērķi? Vai nav nekāda pamata uzskatam, ka noilguma institūtu Krimināllikumā esam mantojuši no totalitārās padomju okupācijas iekārtas Kriminālkodeksa?

Vai nav nekāda pamata uzskatam, ka demokrātiskas valsts intereses ir nesamierināmi pretējas noziedzīgās pasaules interesēm, un tas tā būs mūžīgi?

Latvijas Republikas tiesību sistēma nedrīkst izlīgt ar noziedzniekiem. Noziedzniekiem vienmēr jāzin, ka agri vai vēlu, bet viņiem būs jāatbild par noziegumiem.

Pilnīgi pietiek, ja Krimināllikumā ir spēkā stājušamies tiesas sprieduma izpildes noilgums.